

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อ วันที่ 11 พฤษภาคม 2542 ให้ความเห็นชอบกับแผนงานปฏิรูประบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทน ตามแผนการปรับเปลี่ยนระบบบริหารบุคคล ภายใต้แผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ ซึ่งสำนักงานข้าราชการพลเรือน ได้ดำเนินการร่วมกับที่ปรึกษาพัฒนาระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนภาครัฐใหม่ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการภาครัฐที่เน้นผลสัมฤทธิ์ในการทำงานเพื่อประชาชน ตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชนผู้รับบริการ เป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงภาพข้าราชการ ส่งเสริมให้ข้าราชการ พัฒนาและใช้สมรรถนะอย่างสัมฤทธิ์ผลซึ่งระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนในภาครัฐที่ปรับปรุงใหม่ นี้ เป็นระบบที่มีการนำสมรรถนะมาใช้ในการบริหารผลงานข้าราชการ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของผลงานที่คาดหวังจากข้าราชการ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2548 : 1)

ในขณะเดียวกันก็ยังนำไปใช้ในการบริหารงานทรัพยากรบุคคลด้านอื่น ๆ เช่น การสรรหาและการพัฒนาอีกด้วย มีข้อศึกษาสนับสนุนเพิ่มเติมว่า เมื่อนำโมเดลสมรรถนะ (Competency Model) มาใช้ในองค์กรแล้วจะช่วยให้การบริหารทรัพยากรมนุษย์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จึงได้ศึกษาเพื่อนำสมรรถนะมาปรับใช้ในราชการเป็นภาพย่อย ๆ เฉพาะบางเรื่อง เช่น ระบบการสรรหาและเลือกสรร ระบบนักบริหารระดับกลาง ระบบนักบริหารระดับสูง ระบบพนักงานราชการ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2548:1)

สมรรถนะ(Competency) คือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นในองค์กรเป็นสมรรถนะที่พึงประสงค์ของข้าราชการ ส่งผลให้องค์กรบรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งเป้าประสงค์เชิงปริมาณหรือตัวเลขและเป้าประสงค์เชิงคุณภาพหรือพฤติกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของบุคคล กับสมรรถนะและผลงานแสดงให้เห็นว่า ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ของบุคคลทำให้บุคคลมีสมรรถนะแบบต่างๆ และสมรรถนะต่างๆ มีความสัมพันธ์กับผลงานของบุคคลนั้นๆ(สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2548 : 1)

ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งให้เกิดคุณภาพทั้งในด้านผลผลิต กระบวนการจัดการ และปัจจัยต่างๆ โดยมุ่งหวังให้การจัดการศึกษาพัฒนาทั้งระบบ (Whole School Approach : WSA) บุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษาเพราะต้อง เป็นผู้นำและผู้ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่มีความสามารถ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการเรียน การสอน และการเรียนรู้ รวมทั้งประสานสัมพันธ์ระดมและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ(สุพล วังสินธ์. 2545 : 29) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะนำพาองค์กรให้ก้าวไปในกระแสแห่งการปฏิรูปได้อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทางบริบท (Context)

ผู้ที่มีสมรรถนะในการบริหารจัดการที่รอบรู้ เชี่ยวชาญ ลักษณะการบริหารต้องปรับให้สอดคล้องกับบริบทขององค์กร โดยต้องมีความเป็นผู้นำสูง มีความรู้ความสามารถ สามารถช่วยเหลือแนะนำ และเป็นທີ່ปรึกษาให้แก่ผู้ร่วมงานได้ ทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ขององค์กร เป็นผู้นำในองค์กรมีหน้าที่สั่งสอนบุคลากรร่วมเป็นกำลังใจริเริ่ม ปรับปรุงและพัฒนาองค์กร ตลอดจนสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ (วิทยา นาควัชร 2535:115)

นอกจากนี้ ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการกระตุ้นให้บุคลากรในองค์กรใช้ศักยภาพที่ดีทำงานให้เกิดผลสูงสุด สร้างพันธมิตรทั้งภายนอกและภายในองค์กร มีทักษะทางการบริหารและการจัดการเพื่อให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ของงานสูงสุด (เทียน ทองแก้ว 2538:35) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่มีสมรรถนะที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่จะเกิดขึ้นจึงเอื้ออำนวยต่อการบริหารงานและพัฒนาการศึกษา ทำให้การดำเนินงานบรรลุผลตามที่ต้องการได้ เนื่องจากสมรรถนะของผู้บริหารเป็นสิ่งเกื้อกูลให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ ถ้าผู้บริหารมีสมรรถนะไม่เหมาะสมก็จะทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ (จักรพรรดิ วัฒนา 2538:31)

สำนักงานคุรุสภาซึ่งเป็นสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่ในการจัดระบบการพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นกลไกในการพัฒนาทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องตามมาตรฐานวิชาชีพ จึงได้ประกาศสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาดังต่อไปนี้

1. หลักและกระบวนการบริหารการศึกษา
2. นโยบายและการวางแผนการศึกษา
3. การบริหารด้านวิชาการ
4. การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่
5. การบริหารงานบุคคล
6. การบริหารกิจการนักเรียน

7. การประกันคุณภาพการศึกษา
8. การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
9. การบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน
10. คุณธรรมจริยธรรม (ราชกิจจานุเบกษา 2549: 296 – 300)

จากความจำเป็นที่ต้องพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของประเทศไทยโดยเริ่มจากกระแสการปฏิรูปการศึกษาที่ได้รับความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้นมาเพื่อปรับระบบการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย สนับสนุนการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานเท่าเทียมกันลดช่องว่างระหว่างชนชั้นและความแตกต่างทางสังคม สร้างเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาธิปไตยในชีวิต จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำงานเป็นทีม แสดงออกอย่างอิสระ เป็นผู้ปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมทุกกระบวนการและทุกกิจกรรมอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการให้ความรู้และประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง สถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดจึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่ดี กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2546 ดังต่อไปนี้

- 1 การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ
- 2 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา
- 3 การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 4 การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5 การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา
- 6 การประเมินคุณภาพการศึกษา
- 7 การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
- 8 การผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

จากรายงานการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของจังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2549 พบว่า บุคลากรในสถานศึกษายังไม่เข้าใจระบบประกันคุณภาพ สถานศึกษาขาดแคลนครูในวิชาหลัก ครูมีงานอื่นที่ต้องปฏิบัติมากกว่างานการเรียนการสอน บุคลากรขาดความสามารถ สถานศึกษาจัดข้อมูลสารสนเทศยังไม่สมบูรณ์ คณะกรรมการศึกษาและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากับสถานศึกษาน้อย สถานศึกษานำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย นักเรียนขาดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ขาดความรู้และทักษะที่

จำเป็นต่อหลักสูตร โดยค่าเฉลี่ยของมาตรฐานที่ 4 เท่ากับ 6.27 มาตรฐานที่ 5 เท่ากับ 4.13 มาตรฐานที่ 6 เท่ากับ 19.22 ซึ่งต้องปรับปรุงแก้ไขให้ผลการประเมินใน 3 มาตรฐานนี้เพิ่มสูงขึ้น(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้วเขต 1 2550:3-7) จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าผู้บริหารมีอิทธิพลต่อผลสำเร็จของการดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบกำกับติดตาม และดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษาโดยตรงจึงศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้วเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาในจังหวัดสระแก้วให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสระแก้ว
- 2.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสระแก้ว
- 2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสระแก้ว

3. กรอบแนวความคิด

กรอบแนวความคิดที่ใช้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาในจังหวัดสระแก้ว คือ

3.1 กรอบแนวความคิดสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามประกาศคณะกรรมการคุรุสภา (ราชกิจจานุเบกษา 2549:296 – 300) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์ ดังนั้นคณะกรรมการคุรุสภา จึงได้กำหนด สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาดังนี้

- 3.1.1 ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา
- 3.1.2 ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา
- 3.1.3 ด้านการบริหารด้านวิชาการ
- 3.1.4 ด้านการบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และ อาคารสถานที่
- 3.1.5 ด้านการบริหารงานบุคคล

3.1.6 ด้านการบริหารกิจการนักเรียน

3.1.7 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

3.1.8 ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1.9 ด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน

3.1.10 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

3.2 กรอบแนวความคิดประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาได้ใช้
แนวทางประเมินประสิทธิผลระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย
ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.
2546 ที่กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษาดังต่อไปนี้

3.2.1 การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

3.2.2 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา

3.2.3 การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

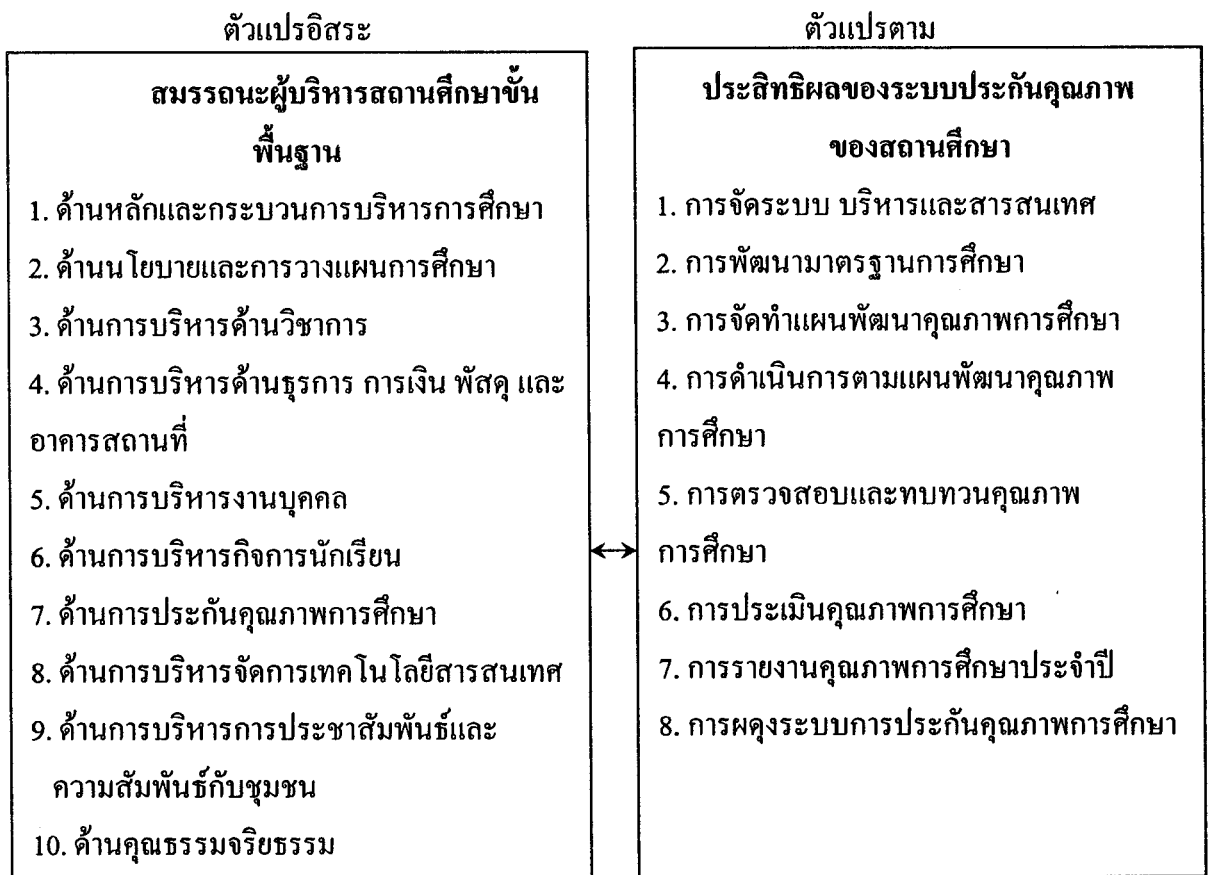
3.2.4 การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.2.5 การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา

3.2.6 การประเมินคุณภาพการศึกษา

3.2.7 การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี

3.2.8 การผลุกระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

4. สมมติฐานการวิจัย

สมรรถนะของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2550 โดยมีขอบเขตตามกรอบแนวความคิด

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้วที่จัดการศึกษาในระบบตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตาม พ.ศ. 2544 ในระดับ

ช่วงชั้นที่ 1 – 4 ที่เป็นของรัฐในจังหวัดสระแก้วจำแนกขนาดของสถานศึกษาตามจำนวนนักเรียนดังต่อไปนี้

1) จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 120 คน	จำนวน 103 คน
2) จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 - 200 คน	จำนวน 71 คน
3) จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201 - 300 คน	จำนวน 36 คน
4) จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 - 500 คน	จำนวน 53 คน
5) จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน	จำนวน 29 คน
6) จำนวนนักเรียนมากกว่า 1,500 คน	จำนวน 6 คน
รวมทั้งสิ้น 298 คน	

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้

- 1) ใช้ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 169 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ R.V.Krejcie and D.W.Morgan
- 2) การสุ่มแบบอย่างง่าย โดยจำแนกผู้บริหารตามขนาดของสถานศึกษาในจังหวัดสระแก้ว จำนวน 298 คน แล้วกำหนดสัดส่วนของผู้บริหารมีรายละเอียดดังนี้

ขนาดของสถานศึกษาจำแนกตามจำนวนนักเรียน	จำนวน ผู้บริหาร ทั้งหมด	จำนวน ผู้บริหาร ในกลุ่ม ตัวอย่าง	ผู้ให้ข้อมูล		
			รองผอ.	ครู	รวม
1. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ต่ำกว่า 120 คน	103	58	58	116	174
2. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 121-200 คน	71	40	40	80	120
3. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201-300 คน	36	21	21	42	63
4. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301-500 คน	53	29	29	58	87
5. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501-1,500 คน	29	17	17	34	51
6. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1,500 คน	6	4	4	8	12
รวม	298	169	169	338	507

3) ผู้ให้ข้อมูลได้แก่

- (1) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 169 คน

(2) ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 169 คน

(3) ครูที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา จำนวน 169 คน

5.2 ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามกรอบแนวความคิดข้อ 3.1 และศึกษาประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาตามกรอบแนวความคิด ข้อ 3.2

6. นิยามคำศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้นิยามที่ใช้ในการวิจัยเพื่อให้เข้าใจตรงกันดังนี้

6.1 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา

6.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษา หมายถึง ครูที่ได้รับแต่งตั้งและมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษาให้รับผิดชอบวางแผนการดำเนินการด้านวิชาการของสถานศึกษา

6.3 ครูที่เป็นคณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษา หมายถึง ครูที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

6.4 สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานศึกษาของรัฐที่จัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

6.5 สมรรถนะของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามที่คุรุสภากำหนด 10 ด้านดังนี้

6.5.1 สมรรถนะด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำความรู้ความเข้าใจในหลักการทฤษฎีทางการบริหารการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการบริหาร วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของการศึกษา จัดองค์กร โครงสร้างการบริหาร และกำหนดภารกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เหมาะสม

6.5.2 สมรรถนะด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำนโยบายการศึกษากำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงานและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่มุ่ง

ให้เกิด ผลดี คุ่มค่าต่อการศึกษา สังคม สิ่งแวดล้อมนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ ติดตาม ประเมิน และรายงานผลการดำเนินงาน

6.5.3 สมรรถนะด้านการบริหารวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา นิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

6.5.4 สมรรถนะด้านการบริหารธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดระบบงานสารบรรณได้อย่างมีประสิทธิภาพ บริหารจัดการงบประมาณอย่างถูกต้องเป็นระบบ วางระบบการบริหารจัดการทรัพยากรภายในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน

6.5.5 สมรรถนะด้านการบริหารงานบุคคล หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการสรรหาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้ามาปฏิบัติงานจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ พัฒนาครูและบุคลากรในสถานศึกษาให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เสริมสร้างขวัญกำลังใจสำหรับครูและบุคลากรให้คำปรึกษาแก้ไขปัญหาการทำงานให้แก่ครูและบุคลากรในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

6.5.6 สมรรถนะด้านการบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการบริหารจัดการให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน บริหารจัดการให้กิจการบริการผู้เรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในด้านต่างๆ ส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมและความสามัคคีในหมู่คณะ

6.5.7 สมรรถนะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา ประเมินผลติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จัดทำรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาเพื่อรองรับการประเมินภายนอก

6.5.8 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

6.5.9 สมรรถนะด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดการข้อมูล ข่าวสารไปสู่ผู้เรียน ครูและบุคลากรในสถานศึกษา เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของสถานศึกษาไปสู่ชุมชนใช้ยุทธศาสตร์

ที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์ สร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน โดยมีเป้าหมายในการเข้าไปช่วยเหลือชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมระดมทรัพยากร และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษา

6.5.10 สมรรถนะด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการเป็นผู้นำเชิงคุณธรรม จริยธรรมและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ร่วมงานมีคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสม

6.6 ประสิทธิภาพของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา หมายถึง ระดับความสำเร็จของสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมายที่กำหนด

6.6.1 การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุดและเก็บรักษาอย่างมีระบบเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ และสามารถนำไปใช้สนับสนุนการบริหารและการตัดสินใจ

6.6.2 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา หมายถึง การสังเคราะห์มาตรฐานการศึกษาจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และพัฒนามาตรฐานเพื่อเป็นเป้าหมายสูงสุดในการจัดการศึกษาโดยให้มีความสอดคล้องกับสภาพของตน ชุมชน และศักยภาพของสถานศึกษา

6.6.3 การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การวางแผน กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายภารกิจ ยุทธศาสตร์ มาตรการนโยบาย และโครงการในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

6.6.4 การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การนำยุทธศาสตร์ มาตรการ นโยบายและโครงการ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

6.6.5 การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา หมายถึง การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาดังแต่การสร้างตระหนักรู้และให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา การวางแผนการตรวจสอบ การประเมินตนเองของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

6.6.6 การประเมินคุณภาพการศึกษา หมายถึง การประเมินทั้งผู้เรียนโดยประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามสาระการเรียนรู้และคุณลักษณะที่สำคัญตามหลักสูตรสถานศึกษาของนักเรียนในทุกระดับช่วงชั้นด้วยเครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาตามกรอบมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม

6.6.7 การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี หมายถึง การสรุปการดำเนินงาน และความสำเร็จของสถานศึกษาในรอบปีการศึกษา โดยระบุถึงสภาพ ผลการดำเนินงานตามภารกิจ และแนวทางการดำเนินงานในอนาคต เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ เปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นต่อสถานศึกษา

6.6.8 การผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

- 1) การวางแผน (Plan)
- 2) การดำเนินการตามแผน (Do)
- 3) การตรวจสอบประเมินผล (Check)
- 4) การปรับปรุงและพัฒนา (Action)

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผลการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารในการนำไปพัฒนาตนเองเพื่อให้เป็นผู้บริหารที่มีสมรรถนะที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

7.2 ผลจากการวิจัยได้ข้อมูลไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

7.3 เป็นสารสนเทศในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว